

Ovidiu Crișan

ROSTITORUL

LIMES

2018

CUPRINS

OBSERV.....	5
Urban.....	7
În spatele oglinzii.....	9
Eclipsă de Soare	10
Ora.....	11
Ceea ce a fost nelimitat odată,.....	12
acum tinde spre inexistență.....	12
Gând	13
În față... la Universitate.....	14
Iarna spre primăvara	15
Ploaia	17
Cruci, turlle și nori.....	18
Senzații	19
Fantomele	21
Slute și patrafire	22
Despre îngeri și demoni	23
Despre un vas spart.....	24
Vreau sa-ți urez	25
Râul	26
ACTORUL	27
Regizorul are dublu rol/ Este uneori actor	29
Apare primul rostitor	30
Agora	31

Actorii.....	32
Poetul.....	33
Relație.....	34
Ingenua.....	35
Hangiul.....	36
De cum trec anii, văd cum ni s-au cam albit țiganii	37
Doamne de ce m-ai părăsit.....	39
Din nou Rostitorul	41
Și actorul care-și spune rolul.....	41
Actorul	42
Monolog	43
Rostitorul.....	44
Actorul	45
Rostitorul.....	46
ORA NOASTRĂ, TRASĂ DE ALȚII!	47
Un cocoș	49
Lumea nervoasă	50
Jertfa	51
Eu și pendula	52
Vecina și cucul ei.....	53
Noaptea.....	54
Floare de primăvară	55
Epilog	56
POEZII PENTRU COPII	57
M-a văzut copilul plângând	59
Rugăciune	60

Rugămintele	61
Tigru bengalez	62
Despre Petrișor și Fram.....	63
Joc.....	64
MANUAL DE GRĂDINĂRIT	65
Întâlnirea	67
Conversație	68
Grădina.....	69
Cel mai bogat om din lume.....	71
Florarul	72
Mama în alb și negru.....	74
Unelte	76
DE 4 X 3	77
Incantație pentru alungat iarna.....	79
Focul	79
Fata	81
Alte două fete	82
Primăvara și ploaia.....	83
Vara`n august.....	84
Pădurea dinainte de Crăciun.....	85
Într-o zi.....	87
Colind.....	88
Urare.....	89
Bocancii uzi	90

CHESTIUNI CU VÂNĂTORI ȘI CU ANIMALE.....	91
Chestiuni cu animale	93
Orele Nebune.....	95
Doi vânători stau la pândă	97
Catrene cu versuri în plus	98
Frumusețe	99
GÂNDURI DINSPRE IUBITĂ.....	101
Rezist	103
Zgripturoaica	104
Dacă aş fi fost avion	105
Dacă aş fi fost tren	106
Dacă aş fi fost bancă în parc.....	107
Dor de tine.....	108
Teamă	109
Pe strada Paris.....	110
Femeia plânge și râde	111
Amândoi	112
Nebunie	113
Drog.....	114
Vindecăt.....	115

Urban

M-am întâlnit cu un literat într-un gang
 (Pe când orologiul primăriei cânta rapsodia lui Enescu
 De pe un calculator, înlocuind vechiul Bing-bang).
 Omul avea burtă mare și o voce de tenor.
 N-are față de poet (îmi zic, oarecum de fizionomie agasat).
 El, bonom, mi-a întins mâna și mi-a dat binețe,
 Am schimbat apoi două vorbe cu o caldă naturalețe.
 Toate se întâmplau aproape de Conservator.

Mai încolo, într-o librărie unde intrasem
 Împins de un vânt rece și mișel,
 M-am uitat la titluri, căutam o carte a unui poet rebel
 (se aranjase un colț cu volume de poezie)
 Acolo am dat de o grasă, o femeie indignată,
 Care i-a spus librarului: - Nu găsesc nici o carte de chimie!
 Ofensat de tonul ei ascuțit, de mătușă,
 Care vrea să o bage pe nepoata
 (blândă și bună ca o mieluşă) la medicină,
 Am intrat în sala de lectură scăldată într-o dulce Lumină.
 Ce să vezi! Niciunul din cei pe care i-am întâlnit
 Nu era pus pe citit. Scriau cereri.
 O femeie tânără stătea înfiptă într-un colț de masă,
 Pe care trona un bilet imprimat
 Cu inscripția REZERVAT,
 Își înșira motivele pentru care ar fi divorțat,
 Așa îi ceruse domnul avocat
 (un tânăr spilcuit, care obișnuia să se penseze,
 nu l-am văzut, dar știu de la alții)
 Să scrie! Dacă nu mai vrea să se reguleze,
 M-am gândit (ce gând tâmpit!).
 Am lăsat dracului și librăria,
 M-am avântat pe afară având
 doi covrigi bavarezi într-o pungă,
 Care îi făceau cu ochiul feței mele, o față prelungă.

La Operă am dat de o Doamnă, i-aş putea spune,
Deoarece îi lega şireturile unei femei bătrâne
Care tremura, săraca, între două cârje ştiind
doar unde nu-i.
Mai departe doi paşi, doi oameni cu părul alb
discutau pasionaţi
Cum ar schimba ei arhitectura oraşului.
Am tras cu urechea ca şi alţi tineri nesimţiţi
Care se uitau la ei de pe partea cealaltă şi râdeau,
nişte derbedei.
La telefonul unei alte femei am auzit un glas de copil
- Doamna învăţătoare! Unde sunteţi?
Mi-e dor să vă strâng un pic în braţe.
Atunci am băgat ultima bucatură de covrig spre maţe.

E marţi şi mă plimb prin oraş.
Scriitorii s-au mutat la altă cafenea,
Se umpluse lista de datorii la cea veche
Şi nu-i mai primeşte patronul, o vreme,
Nu mai pot nici să miroase.
(Ildi e şi ea supărată, de cum a venit toamna,
îi plăceau dimineţile acelea
pline de metafore pe care nu le înţelegea,
făcute de simpaticele figuri cu bărbi soioase.)

În spatele oglinzii

De multe ori m-am gândit
Cum ar fi să stau în spatele oglinzii
În care tu te priveşti.
Nici nu ştiu ce întruchipare ai putea să-ţi iei,
Dar aş prefera să fii femeie.
Să te văd goală, ieşind din cada plină cu spume,
Înconjurată de curcubeie
Făcute din aer pentru tine anume.
Să fiu în spatele imaginii în care tu te fardezi,
Să fiu acolo când îţi dai cu ruj pe buze
Şi cu negru pe sprâncene,
Şi să-ţi fac din spate uneori gesturi blânde,
Alteori gesturi obscene.
Să fiu atât de aproape,
încât în momentul în care te-ai întoarce,
Încercând să ai o clipă de intimitate,
Eu să-mi pot întinde o mână şi să...
Te mângâi pe spate
(am vrut să scriu să te şterg la...)
Iar tu, ca o pisică, te-ai dezmierda şi poate ai toarce.

Nici să nu-ţi dai seama că ceea ce vezi în oglindă,
E doar o imagine, iar eu sunt adevărul viu.
Numele pe care ți l-aş putea da ar fi... Poezie,
Sau soartă, nici nu mai ştiu,
Cum să-ţi spun ca să înţelegi că nu ești ființă vie,
Ești o imagine a timpului pe care am uitat s-o păstrez,
Pentru că eu, cel care te privesc, nu-ți cer nimic
Ție, care ai atât de multe de oferit,
Fiindcă ai pierdut obișnuința de a da zilnic, din ce ai,
Câte un pic.

M-am uitat printr-un ciob negru de sticlă
 La lună – nu era mare, era chiar foarte mică,
 Deși se interpunea între soare și planeta
 Căreia i-am găsit un apelativ și i-am spus *planeta mea*.
 Tu, care treceai pe acolo zveltă și cu un trup superb,
 Imediat te-am prins de mână și, fără să întreb,
 Fiind deja stăpân pe acest univers,
 Mi-am lipit buzele de ale tale, nu o dată,
 Ci cât am putut de des.
 Chiar dacă ai fi vrut să mergi mai departe,
 Spre negrul incert,
 Nu te-am lăsat și te-am ținut strâns la piept,
 Uităndu-mă în ochii tăi verzi, de pisică,
 Care ar fi vrut să vadă în mod sigur luna cum pică,
 Și cum se dă imediat la o parte,
 Arsă de razele soarelui, pe partea cealaltă, adică pe spate
 Pe unde îmi plimbam și eu mâna insistând pe anumite
 Rotunjimi – nu era nici creștetul, nici chipul tău,
 Altceva țineam deja în mâini...

Apoi o durere rea și adâncă mi-a adus aminte de ciobul
 De sticlă care îmi crestase pe palme toate aromele tale
 Sau poate doar una.
 Nu știi de ce l-am spart cu furie,
 Pentru că era negru și era mic,
 Sau poate pentru că prin el nu te mai vedeai nici tu,
 Nici luna,
 De fapt nu se mai vedea nimic.

Se-ntâmplă uneori,
 Chiar dacă afară nu plouă,
 Și nici nu are de gând,
 Să înțepenească tot ce e suflare –
 Oameni păsări, copaci și pisici,
 Câinele vecinului, parcă cuprins de turbare,
 Șoarecii și familia de arici.

E ora când nici o mașină nu trece pe stradă,
 Și nu se aude nici un tril, nici o sirenă,
 Copacii își lasă și ei frunzele în bernă.
 Totul pare o imagine
 Copiată de undeva dintr-o arhivă,
 Scoasă de unii ca să se mire unii ca mine...